

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 12. december 2005
Kontor: 2.s.kt.
J.nr.: 2005-1200-93
Sagsbeh.: TK
Fil-navn: Dokument 3

Besvarelse af spørgsmål nr. 80 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 10. november 2005

Spørgsmål 80:

"Ministeren bedes kommentere vedlagte debatindlæg "Asylansøgere: Begrænset adgang til sundhedsvæsenet" fra Politiken den 30. oktober 2005."

Svar:

Jeg kan oplyse, at asylansøgere, som alle andre uden fast bopæl her i landet, i henhold til sygehusloven og for opholdsamtskommunens regning har adgang til gratis akut sygehusbehandling og fødselshjælp m.v. i tilfælde af ulykke, pludselig opstået sygdom, fødsel m.v. eller pludselig forværring af kronisk lidelse. Denne adgang omfatter behandling indtil akutfasen er overstået.

Anden behandling i sundhedsvæsenet er ikke gratis for personer uden fast bopæl i Danmark.

Det følger imidlertid af udlændingeloven, at asylansøgere og udlændinge med ulovligt ophold i Danmark får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen.

Integrationsministeriet oplyser herom:

"Efter praksis defineres nødvendig sundhedsbehandling således, at sundhedsbehandlingen skal være nødvendig (dvs. ikke kosmetisk eller forebyggende), uopsættelig (dvs. ikke kan afvente afklaring af spørgsmålet om opholdstilladelse i Danmark) og smertelindrende.

Asylansøgerbørn gives samme adgang til sundhedsbehandling som herboende børn.

Med hensyn til voksne asylansøgere fremgår følgende bl.a. af Udlændingestyrelsens retningslinier af 4. maj 2005:

"....,at der er tale om smertebehandling eller behandling, der ikke kan vente, da tilstanden ellers kan indebære ikke ubetydelige risici for varige mén, udvikling eller svær progression af sygdom eller kronificering af tilstanden."

Det er som udgangspunkt en betingelse for, at Udlændingestyrelsen dækker en udlændings sundhedsbehandling, at der er indhentet forudgående godkendelse for betaling af behandlingen hos Udlændingestyrelsen. Ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse af ikke-akut sundhedsbehandling foretager Udlændingestyrelsen en skønsmæssig vurdering af, om sundhedsbehandlingen er nødvendig, dvs. om behandlingen kan anses for at være nødvendig, uopsættelig og smertelindrende. Udlændingestyrelsen har en lægefaglig og en tandlægefaglig konsulent tilknyttet til at vurdere ansøgningerne.

Der er dog visse former for nødvendig og ikke-akut sundhedsbehandling, som efter praksis kan iværksættes og finansieres af operatørerne på asylcentre:

- Besøg hos alment praktiserende læge eller vagtlæge,
- Første tre konsultationer hos psykolog eller psykiater,
- Første fem konsultationer ved behandling hos følgende speciallæger: øre-, næse- og halslæge, fysiurger og dermatologer og øjenlæger,
- Smertelindrende tandbehandlinger op til 3.000 kr.,
- Konsultationer hos jordemoder og ambulansforetagelse af røntgen, scanning, gastroskopi, urografi, MR-scanninger i tilknytning til udredning og behandling, hvortil Udlændingestyrelsen godkendelse ikke kræves. Dette gælder uanset pris og antallet af undersøgelser pr. asylansøger.

Der skal således – for så vidt angår disse sundhedsydelser – ikke ansøges om forudgående godkendelse hos Udlændingestyrelsen.”

Integrationsministeriet har endvidere oplyst, ”at Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne blev vedtaget den 27. januar 2003, og medlemslandene skulle efterkomme direktivet senest den 6. februar 2005. På grund af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i vedtagelsen af direktivet og er ikke bundet heraf.

Det fremgår af direktivets artikel 15, at medlemsstaterne skal sørge for, at asylansøgerne får den nødvendige lægebehandling, og at denne lægebehandling som minimum skal omfatte akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme. Medlemsstaterne skal desuden yde den nødvendige lægebehandling eller anden form for behandling til asylansøgere med særlige behov jf. direktivets artikel 17. Medlemsstaterne skal i den nationale lovgivning om blandt andet lægebehandling tage hensyn til situationen for sårbare personer, som blandt andet mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, gravide, ældre, enlige forældre med mindreårige børn og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter. Hvorvidt en asyl-

ansøger fra en af disse grupper har et særligt behov afgøres efter en individuel vurdering af deres situation.

Endelig kan medlemsstaterne ifølge artikel 13 (3) og (4) kræve, at asylansøgerne dækker eller bidrager til dækningen af omkostningerne for lægebehandling, såfremt de råder over tilstrækkelige midler. Medlemsstaterne kan vælge at gøre lægebehandlinger betinget af, at asylansøgerne ikke selv har tilstrækkelige midler til at dække omkostningerne herfor, ligesom der kan kræves tilbagebetaling, hvis det efterfølgende viser sig, at en asylansøger havde tilstrækkelige midler.”